

Sol super montibus exortus clara cum maiestate vallem amoenam sed angustum illuxit et animalia, quae creata sunt, ut sole vitae suae gauderent, ad laetam vitam excitavit. E silvae margine inaurata merula sonorum canticum canebat matutinum, inter flores gramine irrorato coruscantes sonabat coturnicis desiderio completae cantilena amatoria, super opacis abietibus cornices libidinosae choros agebant nuptiales aut super pullorum implumium lectulis spinosis crocitant te-
neras nenias.

Mediae declivitati* apricae natura infosserat humum tutam et fertilem, in cuius parte media nitide atque magnifice stabat domus pulchra circumdata decorissimo arboreto, in quo adhuc splendebant non-nullae mali altae sera veste florum induitae; grama ubera, quae puteo domestico irrigabantur, partim relicta erant, partim iam resecta pecoribus pascendis. Circa domum splendor erat dominicalis, qualis non fit

everruculis sub vesperum sabbati aliquoties
huc et illuc permotis, sed qualis testimonio
est puritatis heredio carissimo ingenitae,
quae omni die colenda est, instar honoris
gentilis, qui unica hora parum vigilata
maculis potest infici, quae similes macu-
larum sanguinis permaneant inextinguibiles
per saecula saeculorum, ut omnis fucus fiat
ridiculus.

Non sine causa humus manu Dei,
domus manibus hominum exstructa eni-
tuerunt purissimo decoramento; super
utramque hodie in caelo caeruleo splenduit
stella magni diei festi. Qui fuit dies, quo
Filius ad Patrem reverterat, ut testificaretur
scalam adhuc esse caelo appositam, per
quam ascenderent descenderentque et angeli
et hominis anima corpori se extorquens, si
eius salus et appetitus sursum ad Patrem
essent directi, non deorsum ad terram; fuit
dies, quo omnes herbae crescunt versus
caelum plenaque cum ubertate efflorescunt,
quo quotannis homines moneantur fati sui.
Mirabiles soni trans collem ferebantur,
hominibus nescientibus, unde sonitus veni-
rent, quasi sonarent undique; qui sonitus
veniebant ex ecclesiis foris in latis vallibus
sitis; inde campanae nuntiabant templa Dei
aperiri omnibus, quorum corda aperta essent
voci Dei sui.

Circa domum pulchram multa age-
bantur vividissime. In putei propinquo

magna cum diligentia equae destringebantur, matres speciosae, quas circumsiliebant laeti eculei; cum in putei alveo lato vaccae quietis oculis sitim suam explerent, puero bis afferendae fuerunt scopae et vatillum, vestigiis earum valetudinis prosperae non sat diligenter sublatis. Ad puteum ancillae robustae utili panni lacinia alacriter lavabant facies suas rutilas, capillorum binis glomeribus super auribus contortis, festina cum industria aquam portabant per ianuam apertam, cum e camino brevi obscurus fumus columnae instar magnis ictibus in altum aera caeruleum rectus surgebat.

Avus lente dorsoque incurvo domum circumibat baculo uncato nixus, tacitus aspiciens servos ancillasque agentes, hic palpans equum, illic coercens vaccae gravem lasciviam, baculo hic illic puero neglegenti monstrans culmos stramenti omissos, eximense e longi colobii fundulo profundo ignitabulum, ut fumisugium*, quo mane adversus eius halitum gravem valde fruebatur, denuo accenderet.

In scamno scopis purgato ante domum iuxta ianuam avia sedebat, pulchrum panem dissecans in quadras tenues et perquam commodas, quas deponebat in caccabo permagno, non tam negligenter quam coquae aut ancillae cubicolorum, quae interdum quadras abscidunt, quibus balaena suffocetur. Gallinae superbae atque bene nutritae

cum columbis pulchris rixabantur de frustulis, quae pedibus suis projecta erant; avia autem, si qui columbulus parum cibi acceperat, eidem frustum superadiciebat, verbis mitibus consolans de insolentia atque petulantia gallinarum.

Intra in coquina lata et pura sibilabat ingens ignis ligni abietini, in lata sartagine crepabant fabae cafeae*, quae a muliere conspicua circumagitabantur tudicula lignea, praeterea crepabat molinula cafearia* inter genua ancillae recenter laetae; ante ianuam autem apertam stabat mulier pulchra et pallidula; aperto sacco cafeae manui indito: "Tu", inquit, "obstetrix, hodie noli cafeam nimis torrere, ne fiat nigerrima, alioquin nescio an sentiant me pepercisse pulveri. Patrini* enim uxor, cum sit perquam suspiciosa, omnia in malam partem explicat. Hodie non refert, utrum sumamus dimidio plus cafeae an non. Ne obliviscaris mature comparare thermoenum!* Avus sentiret non fieri baptismus, nisi matrinae* patrinisque apponetur thermoenus, antequam eunt in ecclesiam. Ne parcas huic potulento, audin'! Ibi in patina scamno figlino imposita invenies crocum et cinnamomum, saccharum hic, in mensa, est; sume tantum vini, ut tibi videatur dimidio nimium esse; in festo baptismatis numquam timendum est. ne res non consumatur."

Auditur domi hodie actum iri festum baptismatis. Obstetrix autem haud minus apte fungitur munere cibos coquendi quam prius munere parturientem colendi; sed ei properandum est, ut tempore finiat et in foco simplici coquat cibos decentes.

Ex hypogeo venit vir robustus in manu tenens frustum casei permagnum et imposuit caseum cuilibet catino de nitido scamno figlino sublato eundemque attulit ad mediani mensam fusco ligno nucino confectam. Tum "heus Benti, heus Benti" vocavit mulier pulchra pallidulaque, "quantum riderent, nisi die baptismatis haberemus catinum meliorem!" Deinde ea iit ad armarium nitidum ligno cerasino confectum, nomine *Buffert* appellatum, ubi post fenestras vitreas domus ornamenta splendebant. Ibi sumpsit catinum pulchrum, margine caerulea ornatum, cui medio inerat magnus fascis florum, circumdatus sententiolis prudentibus, velut:

O homo, velim recordari possis:
Butyri libra constat tribus grossis.

Deus nobis veniam dat
Sed ego habito in Maad.

Gehenna fervet vehementer
fingit figulus libenter.

Vaccam iuvat bona herba
Nos rapit mors acerba.